

# РЕШЕНИЕ

№ 10974

гр. София, 05.07.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,**  
в публично заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4574** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия, със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, чрез адв. Г., срещу Решение № РТД 3000-835/15.04.2022/32-125346 на директора на Териториална дирекция Митница Пловдив.

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорения административен акт по чл. 146 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби, нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона, поради което се иска отмяната му. Твърди се, че декларираната митническа стойност съответства на реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза. Сочи се, че не е въведено изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, декларираната стойност е реална, стоките са закупени, заприходени и осчетоводени именно по цената, която е била обявена при вноса, тази цена е реално заплатената от вносителя „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия. В случая, не се касаело за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, както неправилно било прието в оспорваното решение. С тези мотиви намира актът за необоснован, издаден при съществено нарушение на

процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли да бъде изцяло отменен от съда.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалният му представител адв. Г. поддържа жалбата по подробно изложени в нея съображения и моли оспорения акта да бъде отменен. Подробни доводи относно незаконосъобразността на акта излага в писмени бележки. Претендира направените по делото разноски, съобразно представен списък.

Ответникът – Директор на ТД „Митница Пловдив“, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Депозирани са писмени бележки, в които са развити доводи за неоснователността на жалбата. Претендира разноски

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по делото.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ, през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 10.05.2021 г. в МБ Свиленград е подадена митническа декларация с MRN 21 21BG003010027013R7, с вносител OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р.Турция, в това число тиквички с нето тегло 18000 кг. - стока № 2. Като доказателство за турския произход на стоките от гореспоменатата митническа декларация е представен и приет сертификат за движение EUR 1.

За тиквичките е декларирана митническа стойност в размер на 26740,33 лв., преизчислена в €/100 кг. на 75,96 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 10.05.2021 г. СВС за тиквички с произход ERGA OMNES, в това число и с произход Р Турция е 51,10 €/100 кг.

Тъй като декларираната митническа стойност е с повече от 8% от определената стандартна вносна стойност, на основание чл. 75, пар. 2 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 вносителят е представил обезпечение, в размер на 4230,97 лв., представляващ размер на митото, което той би платил при определената за деня СВС.

На 10.05.2021 г. с писмо с рег. № 32-146089 немското дружество OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21BG003010027013R7 от 10.05.2021 г., е необходимо да представи доказателства, че стоката пресни тиквички, е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпечението за стоката пресни тиквички, е внесено в пълен размер от пълномощника на OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH - „Ренус България“ ООД, съгласно пълномощно № 48450 от 10.03.2021 г, на търговското дружество OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH в изпълнение на дадените от митническите органи указания на 13.05.2020 г. дружеството - жалбоподател, чрез пълномощника си

„Ренус България“ ООД, представя доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида.

На 27.04.2021 г. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, чрез пълномощника си „Ренус България“ ООД е представил доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида. Цялото количество от 18000 кг. пресни тиквички е продадено на цена от 88,00 €/100 кг.

На 08.07.2021 г., с молба с вх. № 32-217398 Ренус България ООД е представило в МБ Свиленград допълнително документи за стоката пресни тиквички, по митническа декларация с МРН 21BG003010027013R7 от 10.05.2021 г.: справки декларации за ДДС за данъчен период май 2021г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчен период май 2021 г.; подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчен период май 2021 г.

С оглед така представените документи митническите органи на база представените фактури за последваща продажба приели, че за стока № 2 пресни тиквички, същите са продадени на цена от 88,00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с МРН 21BG003010027013R7 от 10.05.2021 г.), изчислени на 89,36 €/100 кг. Предвид горното, са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което внесеният за стоката депозит в размер на 4230,97 лв. следвало да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № № 32-286280 от 08.09.2021 г. дружеството жалбоподател е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница Пловдив, с което за стоката пресни тиквички по МД с МРН 21BG003010027013R7 от 10.05.2021 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 4230,97 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. В определения срок дружеството е депозирало възражения.

С процесното решение № РТД 3000-835/15.04.2022/32-125346, административният орган е разпоредил за стока № 2 от митническа декларация с МРН 21BG003010027013R7 от 10.05.2021 г. - пресни тиквички, да се коригират следните елементи данни (ЕД): в ЕД 1/10 „Режим“ с посочения в решението; на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е отказано да се освободят представеното обезпечение в размер на 4230,97 лева и същото е задържано като плащане на дължимото вносно мито; на основание чл. 75, параграф 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 размерът на митото, който следва да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (10.05.2021 г.) до датата на събиране на дължимото мито, като е прието, че прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство; в група данни 4 (информация за определяне на стойността и данъците) е разпоредено вписванията се коригират по следния начин:

- ЕД 4/6 (дължим размер на вноското мито - A00): вместо 3422,76 лв да се чете

-2302,65.

-ЕД 4/6 (дължим размер на вносното мито - А01): да се чете - 5351,08 лева

- ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 29,7282

- ЕД 7/7 (данъчна основа - В00): вместо 31460,37 лв. да се чете 26940,73 лева.

- ЕД 4/6 (дължим размер на ДДС - В00): вместо 6292,07 лева да се чете 5388,15 лева.

По делото за изяснява спора е допусната съдебно - счетоводна експертиза със задачи да установи реалната покупна и продажна стойност на процесните стоки, заключението по която е изготвено от вещото лице С. К. и изслушано в с.з. и неоспорено от страните. Според заключението, реално заплатената цена за стоките по фактурата предмет на процесната митническа декларация, съответстват на посочената във фактурата покупна стойност на стоките. Констатирано е, че в издадената фактура от турския доставчик, изрично са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Доставката е отразена в дневник покупки за месец април 2021 г. на дружеството. Осчетоводена е в счетоводните регистри, като е отразена и в дневник продажби на дружество.

По делото освен административната преписка по издаване на оспореното решение са приети като доказателства и допълнително представени от страните документи.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси, следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесното решение е постановено от компетентен орган, съобразно изискването на чл.19, ал. 7 от Закона за митниците вр. чл. 29 от Регламент № 952/2013 и като такава е в съответствие с чл.146, т.1 от АПК.

Същото е постановено в писмена форма с изложение на фактическите и правни основания, послужили за постановяването му, поради което и е в съответствие с нормата на чл.146, т.2 от АПК.

Решението е постановено в съответствие с изискванията на чл.19а и чл.19б от ЗМ, като преди постановяването му е обезпечено правото на участие на жалбоподателя в производството чрез представяне на доказателства, депозиране на възражения и изразяване на становище по констатираните и възприети от митническия орган обстоятелства. В този смисъл и при постановяване му не е допуснато претендираното нарушение на производствените правила. Доколко събраните доказателства, представените документи и изложените твърдения са анализирани правилно и в съответствие с материалния закон е въпрос по същество, без отношение към процесуалната законосъобразност на акта. В този смисъл решението е в съответствие с чл.146 т.3 АПК.

При преценка наличието на основание по чл.146 т. 4 от АПК съдът съобрази:

Процесният спор е свързан и спада пряко в приложното поле на правото на ЕС, като повдига въпроси във връзка с приложението на чл. 70 и чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 /Митнически кодекс на Съюза/ досежно режима и начина на определяне митническата стойност на плодове и зеленчуци, за които се прилага входна цена, в т.ч. и чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 и чл. 75, пар. 5 и 6 от делегиран

регламент (ЕС) 2017/891.

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото чл.1, пар. 1, ал. 2 от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл.181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С чл. 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание чл. 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, чл.74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Нормата на чл. 75 от Делегиран регламент 2017/891 урежда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно чл. 75, пар. 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на чл. 181, пар. 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обръщение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обръщение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в чл.74, пар. 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 2 и 3 от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо

митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „Огл Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГМБХ е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се до тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По силата на чл. 633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл.144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т.83/.

На първо място, в съответствие с чл.75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата, но и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т.84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са

условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението на СЕС по дело C-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените тиквички.

Същевременно обаче вносителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Липсват каквито и да е други документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката. Същевременно настоящият състав намира, че такива документи не могат да са тези, а именно фактура, преводни нареждания, потвърждения за заплатените суми, счетоводни записи, справки-декларации по ЗДДС и дневници за покупко-продажби. Действително, от тях може да се направи извод за наличието на валидно договорно отношение /което и не се спори по делото/, но спорно по делото е именно един от елементите на това правоотношение, като за този елемент, както е изложено и по-горе, следва да се представят допълнителни доказателства за установяването му. В тази насока обаче не са ангажирани доказателства.

Документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки също не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност. Вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

На тази база настоящият състав приема, че стойността не е доказана в съответствие с изискванията, инкорпорирани от СЕС в цитираното решение. В аналогичен контекст ВАС е постановил, че “Безспорно износителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Липсват каквито и да е документи,

подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката“/виж Решение № 10232 от 26.10.2023 г.по адм.дело № 2421 по описа на ВАС за 2023г./.

По арг. от т.70 от решението на СЕС когато е сезиран с жалба срещу решение на митнически орган, с което се определя митническо задължение, съгласно член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891, съдебният орган не може да разгледа служебно и за първи път въпроса дали е налице връзка между вносителя и износителя по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) от Митническия кодекс на Съюза и дали тази евентуална връзка е повлияла върху цената по смисъла на последната разпоредба, при положение че извършваният от митническия орган митнически контрол не се е отнасял до наличието на такава връзка, а до условията за освобождаване на внесената пратка на пазара на Съюза, които според този орган не са потвърдили достоверността на декларираната договорна стойност.

В настоящият казус жалбоподателят е изложил твърдения още в рамките на административното производство относно наличието на трайни и дългосрочни отношения с клиента – търговска верига ЛИДЛ, които влияят върху цената на стоките, както в краткосрочен, така и в дългосрочен план, респ. допустимо е отделна доставка на загуба предвид факта, че цялостните отношения в дългосрочен план водят до печалба на дружеството.

Водещият производството орган е предоставил възможност на вносителя да представи доказателства за наличието на условия за освобождаване на внесената пратка потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност. Видно от данните по делото от страна на жалбоподателя, не са представени писмен договор или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида, както и каквито и да е документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката.

Т.е. СЕС поставя имплицитно изискване относимо към доказателствената дейност още във фазата на административното производство, вменияйки доказателствена тежест у вносителя – „вносителят следва да представи на митническите органи“ /т. 85 от Решение па СЕС по дело С-770/21, прецитирано/, която специфична доказателствена конструкция съдът следва да възприеме. И която намира за валидна и на плоскостта на националния чл. 35 АПК, отчитайки предоставените указания от страна на административния орган спрямо жалбоподателя за представяне на доказателства за достоверност на декларираната договорна стойност.

Като допълнение, настоящият състав счита, че липсват доказателства обосноваващи твърдението за наличие на дълготрайни търговски взаимоотношения с клиента /ЛИДЛ/, на базата на които отношения в относително дългосрочен период от един месец дружеството всъщност да реализира печалба, поради което и да може да се приеме, че декларираната стойност е действителна, а продажбата на загуба е част от общата търговска стратегия на дружеството, изразяваща се в резултатно формиране на печалба. Иначе казано - не е спорно, че са налице отношение с търговска верига ЛИДЛ. Недоказано е обаче, че тези отношения извън контекста на процесната доставка са печеливши за вносителя. Т.е., че дейността му не е на загуба от което обстоятелство да може да се приеме за обоснова тезата му за еднократно или епизодично стимулиране търговски отношения чрез неблагоприятна доставка, каквато търговска практика иначе съдът счита за логична и обоснована.

И обратно - при наличие на такива доказателства във фазата на административното производство за настоящият състав не би възникнало основание



да не приеме за установена декларираната стойност.

Настоящият състав намира за неоснователно възражението на оспорващото дружество, че посоченото по-горе превишение следва да е с над 50 % съгласно цитираното решение на СЕС, което в настоящия случай не е налице предвид доказателствата по делото и заключението на ССЕ. Действително, в т. 90 от решението е цитирана практика на СЕС, от която следва, че разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана стойност. Но, това важи в още по-голяма степен когато тази разлика в цените се съчетава с продажба на загуба, тъй като тази продажба на загуба не е рентабилна търговска практика, както е посочено в т. 82 от същото решение.

Когато се продава на по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение до 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосноват искане за представяне на доказателства /т. 3 от решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната стойност на декларираната стоки, като е без значение, че тази автентичност не е оспорена от митническите органи – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%. В хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партидата е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

В случая, както от доказателствата по делото, така и от заключението на вещото лице се установява, че за стока 2 – пресни тиквички е налице разлика в размер на 31.51 % между декларираната договорна стойност на внесените стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. С оглед изложеното, в случая е изпълнено и последното условие за приложимост на решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на СЕС.

След като е безспорно установено, че вносителят не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, законосъобразно с оспорения административен акт митническият орган е изключил декларираната договорна стойност на партида пресни тиквички. Процесните стоки не са декларирани например като биопродукт, което да обоснове високата цена, която е заявил вносителя, напротив – в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС за домати е посочено качество първо, а не екстра.

В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 10232/26.10.2023 г. по адм. д. № 2421/2023 г., Решение № 10848/09.11.2023 г. по адм. д. № 1852/2023г., Решение № 11788/29.11.2023 г. по адм. д. № 8208/2021 г. Решение № 11757/29.11.2023 г. по адм. д. № 9654/2022 г. и Решение № 11327/20.11.2023 г. по адм. д. № 7245/2022 г.; Решение № 12396/12.12.2023 г. по адм. д. № 6068/2022 г. и др.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, Трето отделение, 70 състав,

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия срещу Решение № РТД 3000-835/15.04.2022/32-125346 на директора на Териториална дирекция Митница Пловдив.

**ОСЪЖДА** „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия, да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 /сто/ лева – разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от уведомяването на страните.

**СЪДИЯ:**